

Odločba Višjega sodišča RS: VSL Sodba I Cpg 644/2008

Zbirni podatki

Evidenčna številka: VSL0007701

Sodišče: Višje sodišče v Ljubljani

Oddelek: Gospodarski oddelek

Datum: 19.11.2008

Področje: KORPORACIJSKO PRAVO - PRAVO DRUŽB - STATUSNO PRAVO

Institut: sklepčnost nadzornega sveta - imenovanje člana nadzornega sveta - predstavnik delavcev - dokazni predlog - pritožbene novote

[Povezava do dokumenta na portalu IUS-INFO](#)

Povezave

Zveza: ZSDU člen 3. ZGD-1 člen 257, 257/3, 276, 276/1, 391, 392, 392-1. ZPP člen 236, 337, 337/1.

Besedilo

Jedro:

Glede na določbo 3. člena ZSDU uresničujejo delavci svoje pravice v zvezi s sodelovanjem pri upravljanju družbe preko sveta delavcev ali delavskega zaupnika, zbora delavcev in svojih predstavnikov v organih družbe. Iz navedene zakonske diktacije izhaja "zgolj" pravica in ne dolžnost delavcev izvoliti svet delavcev in s tem posredno svoje predstavnike v organe družbe. Ker gre za pravico delavcev, ne more namesto delavcev nihče drug (niti sodišče) imenovati delavskih predstavnikov.

Če svet delavcev ne izkoristi svoje pravice in ne imenuje predstavnikov v nadzorni svet, navedeno ne predstavlja razloga za nesklepčnost nadzornega sveta. Tudi statutarna ureditev družbe, ki določa število članov nadzornega sveta, ki so predstavniki delavcev družbe, ter skupno število članov nadzornega sveta, kot tudi strožji kvorum sklepčnosti ob sodelovanju delavcev pri odločanju nadzornega sveta, se pokaže zgolj kot pravica delavcev, ki v primeru, da delavci ne izvolijo svojih predstavnikov, ne terjaja spremembe statuta.

Izrek:

Pritožba se zavrne in se potrdi sodba sodišča prve stopnje.

Tožeča stranka nosi sama svoje pritožbene stroške in je dolžna povrniti toženi stranki stroške odgovora na pritožbo v višini 504,83 EUR, v roku 15 dni.

Obrazložitev:

Sodišče prve stopnje je z izpodbijano sodbo zavrnilo primarni in podredni tožbeni zahtevek za ugotovitev neveljavnosti sklepov 10. skupščine tožene stranke z dne 23.11.2006 (1. točka izreka). Tožeči stranki je naložilo plačilo pravnih stroškov v znesku 1.257,75 EUR, za primer zamude z zakonskimi zamudnimi obrestmi (2. točka izreka).

Tožeča stranka je zoper sodbo pravočasno vložila pritožbo. Uveljavlja vse pritožbene razloge po 1. odstavku 338. člena Zakona o pravnem postopku (ZPP). Pritožbenemu sodišču predlaga, da

izpodbijano sodbo razveljavi in zadevo vrne sodišču prve stopnje v novo sojenje.

Tožena stranka je na pritožbo odgovorila in sodišču druge stopnje smiselno predlagala, naj pritožbo tožeče stranke kot neutemeljeno zavrne in potrdi izpodbijano sodbo.

Pritožba ni utemeljena.

Tožeča stranka je tožbo za ugotovitev neveljavnosti sklepov 10. skupščine tožene stranke z dne 23.11.2006 utemeljevala s trditvijo, da je bil nadzorni svet tožene stranke na sejah v poslovnem letu 2006 nesklepčen, saj dva člana nadzornega sveta, predstavnika delavcev, s strani sveta delavcev nista bila izvoljena, čeprav je statut tožene stranke določal, da šteje nadzorni svet pet članov (26. člen Statuta), da sta dva člana nadzornega sveta predstavnika delavcev družbe (27. člen Statuta) ter da je nadzorni sklep sklepčen, če je pri sklepanju navzoč vsaj eden od predstavnikov delavcev (1. odstavek 32. člena Statuta). Glede na takšno trditveno podlago je za odločitev v tem sporu bistvena presoja vprašanja, ali je nesodelovanje predstavnikov delavcev v nadzornem svetu tožene stranke vplivala na sklepčnost tega organa.

Glede na določbo 3. člena Zakona o sodelovanju delavcev pri upravljanju (v nadaljevanju ZSDU) uresničujejo delavci svoje pravice v zvezi s sodelovanjem pri upravljanju družbe preko sveta delavcev ali delavskega zaupnika, zbora delavcev in svojih predstavnikov v organih družbe. Iz navedene zakonske diktacije izhaja "zgolj" pravica in ne dolžnost delavcev izvoliti svet delavcev in s tem posredno svoje predstavnike v organe družbe. Ker gre za pravico delavcev, ne more namesto delavcev nihče drug (niti sodišče) imenovati delavskih predstavnikov. Kot izhaja iz drugih določb Zakona o gospodarskih družbah (v nadaljevanju ZGD-1), se določba 1. odstavka 276. člena ZGD-1 nanaša na tiste člane nadzornega sveta, ki zastopajo interese delničarjev in jih voli skupščina. Ob upoštevanju določb ZSDU (in glede na objektivne okoliščine, kot so število delavcev v družbi) je torej na delavcih odločitev, če in koliko se bodo možnosti aktivnega

sodelovanja pri delu in odločanju v organih družbe dejansko poslužili.

Vztrajanje pri statutarne sklepčnosti tudi v primeru, ko bi delavci ne imenovali svojih predstavnikov v organe družbe oz. bi bilo takšno imenovanje objektivno nemogoče, bi lahko vodilo v blokade pri delu nadzornega sveta, lahko bi delo tega organa tudi povsem onemogočilo. Če torej svet delavcev ne izkoristi svoje pravice in ne imenuje predstavnikov v nadzorni svet, navedeno ne predstavlja razloga za nesklepčnost nadzornega sveta (glej članek dr. Boruta Bratine, Število in sestava članov nadzornega sveta, Pravna praksa, št. 25/97 z dne 24.12.1997, str. 10 ter Veliki komentar Zakona o gospodarskih družbah, 2. knjiga, GV Založba, Ljubljana 2007, str. 403).

Skladno z navedenim se tudi statutarne ureditev družbe, ki določa število članov nadzornega sveta, ki so predstavniki delavcev družbe, ter skupno število članov nadzornega sveta, kot tudi strožji kvorum sklepčnosti ob sodelovanju delavcev pri odločanju nadzornega sveta, pokaže zgolj kot pravica delavcev, ki v primeru, da delavci ne izvolijo svojih predstavnikov, ne terja spremembe statuta. Takšna statutarne ureditev še naprej omogoča delavcem, da se upravičenja do izvolitve svojih predstavnikov poslužijo kdaj kasneje.

Zato je tudi v konkretnem primeru mogoče ugotoviti, da je statut tožene stranke v 32. členu skladno s pooblastilom po 3. odstavku 257. člena ZGD-1 določal strožje pravilo od zakonsko določenega kvoruma za odločanje. Določbi 27. in 32. člena statuta tožene stranke, ki sta določala število predstavnikov delavcev v nadzornem svetu ter sklepčnost in glasovanje v odvisnosti od predstavnikov delavcev v nadzornem svetu, bi se skladno z zgoraj navedenim, začeli uporabljati šele, ko bi bili v nadzorni svet veljavno izvoljeni predstavniki delavcev. To pa tudi pomeni, da skupščinski sklep, s katerim so bili izvoljeni trije člani nadzornega sveta, ki zastopajo interese delničarjev, ne pa pet članov, tudi ni ničen zato, ker bi bil nadzorni svet sestavljen v nasprotju s statutom (1. alineja 392. člena ZGD-1).

Niso utemeljene pritožbene trditve, da je sodišče nepravilno zavrnilo dokaz z zaslišanjem prič (zastopnika tožene stranke, tožeče stranke, predsednika nadzornega sveta in njegovega takratnega člana J. F.). Tožeča stranka je zaslišanje navedenih prič predlagala v zvezi z navedbami o nepravilni sestavi nadzornega sveta oziroma o nezmožnosti nadzornega sveta, da kot nesklepčen zakonito poda predlog o imenovanju novih članov. Ob predlaganju dokazov pa tožeča stranka ni substancirano obrazložila, katero dejstvo naj se ugotovi s predlaganim zaslišanjem ter na podlagi katerih okoliščin bi zaslišanje lahko služilo ugotovitvi dejstva (skladno z 236. členom ZPP). Iz obrazložitve sodbe tudi izhaja, da se je sodišče do sklepčnosti nadzornega sveta opredeljevalo v okviru tožbenih navedb (t.j. za leto 2006), zato je za enako obdobje tudi ugotavljalo število zaposlenih pri toženi stranki in s tem objektivno zmožnost izvolitve sveta delavcev (primerjaj drugi odstavek 8. člena ZSDU) in predstavnikov delavcev v nadzorni svet. Sodišče prve stopnje je zato ob tako podanih dokaznih predlogih pravilno odločilo in

dovolj izčrpno obrazložilo svojo odločitev o neizvedbi dokazov, zato zatrjevana kršitev 14. točke 2. odstavka 339. člena ZPP ni podana.

Glede ugotovitve prvostopenjskega sodišča, da je imela tožena stranka samo enega zaposlenega, pritožbeno sodišče ugotavlja naslednje. Sodišče prve stopnje je sledilo navedbi tožene stranke, ki je v odgovoru na tožbo navedla, da ima samo enega zaposlenega delavca. Tožeča stranka je na naroku dne 31.03.2008 na izrecno vprašanje sodišča pojasnila, da nima nasprotnih trditev glede števila zaposlenih. Ker tožena stranka tej navedbi tožeče stranke ni ugovarjala, izvedba predlaganega dokaz z zaslišanjem direktorja tožene stranke ni bila potrebna.

V zvezi s pritožbenimi navedbami o obstoječih predstavnikih delavcev v preteklih letih, o predstavnikih delavcev povezanih družb, glede ravnanja večinskega delničarja (družina O.) in posledično nemoralnih sklepov skupščine ter o konsolidaciji in revidiranju letnega poročila pritožbeno sodišče ugotavlja, da te predstavljajo nova dejstva v pritožbi, t.i. pritožbene novote. Le-te po 1. odstavku 337. člena ZPP niso dovoljene, razen če pritožnik izkaže, da novih dejstev brez svoje krivde ni mogel navesti oz. predložiti do prvega naroka za glavno obravnavo oziroma, pod pogoji iz 2. odstavka 286. člena ZPP, do konca glavne obravnave. Ker tožeča stranka teh okoliščin ne zatrjuje, sodišče druge stopnje navedenih pritožbenih navedb ni upoštevalo. Ob tem pritožbeno sodišče pritožniku zgolj še pojasni, da se ureditev izpodbijanja skupščinskih sklepov zaradi ničnosti (390. do 394. člen ZGD-1) bistveno razlikuje od ureditve ničnosti pogodbe in njenega uveljavljanja po Obligacijskem zakoniku (86. do 93. člen). Ena od pomembnih razlik med ureditvama je ravno v tem, da sodišče na obstoj ničnostnih razlogov po ZGD-1 ne pazi po uradni dolžnosti, ampak se ničnost uveljavlja samo s tožbo (391. člen ZGD-1).

Tožena stranka je zatrjevano nesklepčnost nadzornega sveta utemeljevala z nesodelovanjem predstavnikov delavcev pri delu nadzornega sveta. Drugih dejstev v zvezi s sestavo nadzornega sveta ter razlogi za neizvolitev predstavnikov delavcev v tem organu ni podala. Sodišče prve stopnje je tako, v okviru navedb tožeče stranke, sklepčnost pri delu nadzornega sveta pravilno presojalo v zvezi z ugotovljeno neizvolitvijo predstavnikov delavcev. Ker je sodišče prve stopnje pravilno ugotovilo, da je bil nadzorni svet v času odločanja v letu 2006 navkljub neizvolitvi predstavnikov delavcev sklepčen, je bilo nadaljnje presojanje vpliva zatrjevanje nesklepčnosti na veljavnost skupščinskih sklepov (po 282. členu v zvezi z 2. odstavkom 401. člena in po 392. členu ZGD-1) odveč. Sodišče je navedeno ugotovilo na strani 6 sodbe (2. odstavek).

Glede na navedeno pritožbeno sodišče zaključuje, da uveljavljani pritožbeni razlogi niso podani. Odločitev sodišča prve stopnje je materialnopravno pravilna, prav tako v postopku na prvi stopnji ni prišlo do bistvenih kršitev določb pravnega postopka, na katere pritožbeno sodišče pazi po uradni dolžnosti (2. odst. 350. člena ZPP). Pritožbeno sodišče je zato pritožbo tožeče stranke kot neutemeljeno zavrnilo in potrdilo sodbo sodišča prve stopnje (353. člen ZPP).

Tožeča stranka s pritožbo ni uspela, zato nosi sama svoje pritožbene stroške ter mora toženi stranki povrniti njene stroške odgovora na pritožbo (1. odst. 165. člena ZPP v zvezi s 1. odstavkom 154. člena ZPP). Pritožbeno sodišče je toženi stranki skladno z odvetniško in taksno tarifo priznalo stroške odgovora na pritožbo (750 točk), 2% materialnih stroškov (15 točk), 20 % DDV ter stroške sodne takse v višini 83,46 EUR, kar skupaj znaša 504,83 EUR, ki jih je dolžna tožeča stranka povrniti toženi v roku 15 dni.

Zveza:

ZSDU člen 3. ZGD-1 člen 257, 257/3, 276, 276/1, 391, 392, 392-1. ZPP člen 236, 337, 337/1.